

ANNEX XIX

Assumpció de deute de Renfe-Operadora i ADIF (Article 52.2)

Relació de deutes de l'entitat pública empresarial Administrador d'Infraestructures Ferroviàries que l'Estat assumix amb efecte d'1 de gener de 2008:

Classe de deute	Import assumit Euros	Tipus de referència Percentatge	Primer o únic període d'amortització	Últim període d'amortització
Banc Europeu d'Inversions (1)	91.930.895,34	Variable BEI	2016	2033

(1) Préstec per un import de 98.281.960,73 €, del qual s'assigna 6.351.065,39 € a l'annex XVIII i 91.930.895,34 € a l'annex XIX.

22296 *LLEI 52/2007, de 26 de desembre, per la qual es reconeixen i amplien drets i s'establixen mesures a favor dels qui van patir persecució o violència durant la Guerra Civil i la Dictadura.* («BOE» 310, de 27-12-2007.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegem i entenguen esta llei.

Sapieu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sancione.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

L'esperit de reconciliació i concòrdia, i de respecte al pluralisme i a la defensa pacífica de totes les idees, que va guiar la Transició, ens va permetre dotar-nos d'una Constitució, la de 1978, que va traduir jurídicament eixa voluntat de retrobament dels espanyols, i articulava un estat social i democràtic de dret amb clara vocació integradora.

L'esperit de la transició dona sentit al model constitucional de convivència més fecund de què hàgem gaudit mai i explica les diverses mesures i els drets que s'han anat reconeixent, des de l'origen mateix de tot el període democràtic, a favor de les persones que, durant els decennis anteriors a la Constitució, van patir les conseqüències de la Guerra Civil i del règim dictatorial que la va succeir.

A pesar d'eixe esforç legislatiu, queden encara iniciatives per adoptar per a donar complida i definitiva resposta a les demandes d'eixos ciutadans, plantejades tant en l'àmbit parlamentari com per distintes associacions cíviques. Es tracta de peticions legítimes i justes, que la nostra democràcia, apel·lant de nou al seu esperit fundacional de concòrdia, i en el marc de la Constitució, no pot deixar d'atendre.

Per això mateix, esta llei atén el que disposa la Comissió Constitucional del Congrés dels Diputats, que el 20 de novembre de 2002 va aprovar per unanimitat una proposició no de llei en què l'òrgan de representació de la ciutadania reiterava que «ningú pot sentir-se legítim, com va ocórrer en el passat, per a utilitzar la violència amb la finalitat d'imposar les seues conviccions polítiques i establir règims totalitaris contraris a la llibertat i dignitat de tots els ciutadans, la qual cosa mereix la condemna i repulsa de la nostra societat democràtica». La present llei assumix esta declaració, així com la condemna del franquisme continguda en l'Informe de l'Assemblea Parlamentària del Consell d'Europa, firmat a París el 17 de març de 2006, en el qual es van denunciar

les greus violacions de drets humans comeses a Espanya entre els anys 1939 i 1975.

Es l'hora, doncs, que la democràcia espanyola i les generacions vives que hui en gaudixen honren i recuperen per sempre tots els que directament van patir les injustícies i greuges produïts, per uns o altres motius polítics o ideològics o de creences religioses, en aquells dolorosos períodes de la nostra història. Per descomptat, els qui van perdre la vida. Amb ells, les seues famílies. També els qui van perdre la seua llibertat per patir presó, deportació, confiscació dels seus béns, treballs forçosos o internaments en camps de concentració dins o fora de les nostres fronteres. També, en fi, els qui van perdre la pàtria per ser conduïts a un llarg, aborronador i, en tants casos, irreversible exili. I, finalment, els qui en distint moments van lluitar per la defensa dels valors democràtics, com els integrants del Cos de Carrabiners, els brigadistes internacionals, els combatents guerrillers, la rehabilitació dels quals va ser unànimement sol·licitada pel Ple del Congrés dels Diputats, de 16 de maig de 2001, o els membres de la Unió Militar Democràtica, que es va autodissoldre amb la celebració de les primeres eleccions democràtiques.

En este sentit, la llei establíx les bases perquè els poders públics duguen a terme polítiques públiques dirigides al coneixement de la nostra història i al foment de la memòria democràtica.

La present llei partix de la consideració que els diversos aspectes relacionats amb la memòria personal i familiar, especialment quan s'han vist afectats per conflictes de caràcter públic, formen part de l'estatut jurídic de la ciutadania democràtica, i com a tals, són abordats en el text. Es reconeix, en este sentit, un dret individual a la memòria personal i familiar de cada ciutadà, que troba la seua primera manifestació en la llei, en el reconeixement general que esta proclama en l'article 2.

En efecte, en el dit precepte es fa una proclamació general del caràcter injust de totes les condemnes, sancions i expressions de violència personal produïdes per motius inequívocament polítics o ideològics, durant la Guerra Civil, així com les que, per les mateixes raons, van tindre lloc en la dictadura posterior.

Esta declaració general, continguda en l'article 2, es complementa amb la previsió d'un procediment específic per a obtindre una declaració personal, de contingut rehabilitador i reparador, que s'obri com un dret a tots els perjudicats, i que podran exercir ells mateixos o els seus familiars.

En l'article 3 de la llei es declara la il·legimitat dels tribunals, jurats o òrgans de qualsevol naturalesa administrativa creats amb vulneració de les més elementals garanties del dret a un procés just, així com la il·legimitat de les sancions i condemnes de caràcter personal imposades per motius polítics, ideològics o de creences reli-

gioses. Se subratlla, així, de manera inequívoca, la careència actual de vigència jurídica d'aquelles disposicions i resolucions contràries als drets humans, i es contribueix a la rehabilitació moral dels qui van patir tan injustes sancions i condemnes.

En este sentit, la llei inclou una disposició derogatòria que, de manera expressa, priva de vigència jurídica aquelles normes dictades sota la dictadura manifestament repressores i contràries als drets fonamentals amb el doble objectiu de proclamar la seua formal expulsió de l'ordenament jurídic i impedir la seua invocació per qualsevol autoritat administrativa i judicial.

En els articles 5 a 9 s'establix el reconeixement de diverses millores de drets econòmics ja recollits en el nostre ordenament. En esta mateixa direcció, es preveu el dret a una indemnització a favor de totes aquelles persones que van perdre la vida en defensa de la democràcia, de la democràcia de què hui tots gaudim, i que no havien rebut fins ara la compensació deguda (art. 10).

Es recullen diversos preceptes (arts. 11 a 14) que, atenent també en este àmbit una molt legítima demanda de no pocs ciutadans que ignoren el parador dels seus familiars, alguns encara en fosses comunes, preveuen mesures i instruments perquè les administracions públiques faciliten, als interessats que ho sol·liciten, les tasques de localització, i, si és el cas, la identificació dels desapareguts com una última prova de respecte cap a ells.

S'establixen, així mateix, una sèrie de mesures (arts. 15 i 16) en relació amb els símbols i monuments commemoratius de la Guerra Civil o de la Dictadura, sustentades en el principi d'evitar tota exaltació de la sublevació militar, de la Guerra Civil i de la repressió de la Dictadura, en el convenciment que els ciutadans tenen dret que així siga, que els símbols públics siguen ocasió de trobada i no d'enfrontament, ofensa o greuge.

El legislador considera de justícia fer un doble reconeixement singularitzat. En primer lloc, els voluntaris integrants de les brigades internacionals, als quals se'ls permetrà accedir a la nacionalitat espanyola sense necessitat que renunciïn a la que tenen fins a este moment (art. 18); i, també, les associacions ciutadanes que s'hagen significat en la defensa de la dignitat de les víctimes de la violència política a què es referix esta llei (art. 19).

A fi de facilitar la recopilació i el dret d'accés a la informació històrica sobre la Guerra Civil, la llei reforça el paper de l'actual Arxiu General de la Guerra Civil espanyola, amb seu a Salamanca, integrant-lo en el Centre Documental de la Memòria Històrica, també amb seu a la ciutat de Salamanca, i estableix que s'hi trasllade tota la documentació existent en altres centres estatals (arts. 20 a 22).

La present llei amplia la possibilitat d'adquisició de la nacionalitat espanyola als descendents fins al primer grau dels que hagen sigut originàriament espanyols. Amb això se satisfà una legítima pretensió de l'emigració espanyola, que inclou singularment els descendents dels qui van perdre la nacionalitat espanyola per l'exili a conseqüència de la Guerra Civil o la Dictadura.

En definitiva, la present llei vol contribuir a tancar ferides encara obertes en els espanyols i a donar satisfacció als ciutadans que van patir, directament o en la persona dels seus familiars, les conseqüències de la tragèdia de la Guerra Civil o de la repressió de la Dictadura. Vol contribuir-hi des del ple convenciment que, aprofundint d'esta manera en l'esperit del retrobament i de la concòrdia de la transició, no són només eixos ciutadans els que resulten reconeguts i honorats sinó també la democràcia espanyola en el seu conjunt. No és tasca del legislador implantar una determinada memòria col·lectiva. Però sí que és deure del legislador, i comesa de la llei, reparar les víctimes, consagrar i pro-

tegir, amb el màxim vigor normatiu, el dret a la memòria personal i familiar com a expressió de plena ciutadania democràtica, fomentar els valors constitucionals i promoure el coneixement i la reflexió sobre el nostre pasat, per a evitar que es repetisquen situacions d'intolerància i violació de drets humans com les viscudes anteriorment.

Este és el compromís a què el text legal i les seues conseqüències jurídiques responen.

Article 1. Objecte de la llei.

1. La present llei té com a objecte reconèixer i ampliar drets a favor dels qui van patir persecució o violència, per raons polítiques, ideològiques, o de creença religiosa, durant la Guerra Civil i la Dictadura, i promoure la seua reparació moral i la recuperació de la seua memòria personal i familiar, i adoptar mesures complementàries destinades a suprimir elements de divisió entre els ciutadans, tot això a fi de fomentar la cohesió i la solidaritat entre les diverses generacions d'espanyols entorn dels principis, els valors i les llibertats constitucionals.

2. Per mitjà de la present llei, com a política pública, es pretén el foment dels valors i principis democràtics, facilitant el coneixement dels fets i les circumstàncies succeïts durant la Guerra Civil i la Dictadura, i assegurant la preservació dels documents relacionats amb eixe període històric i depositats en arxius públics.

Article 2. Reconeixement general.

1. Com a expressió del dret de tots els ciutadans a la reparació moral i a la recuperació de la seua memòria personal i familiar, es reconeix i declara el caràcter radicalment injust de totes les condemnes, sancions i qualssevol formes de violència personal produïdes per raons polítiques, ideològiques o de creença religiosa, durant la Guerra Civil, així com les patides per les mateixes causes durant la Dictadura.

2. Les raons a què es referix l'apartat anterior inclouen la pertinença, col·laboració o relació amb partits polítics, sindicats, organitzacions religioses o militars, minories ètniques, societats secretes, lògies maçòniques i grups de resistència, així com l'exercici de conductes vinculades amb opcions culturals, lingüístiques o d'orientació sexual.

3. Així mateix, es reconeix i es declara la injustícia que va suposar l'exili de molts espanyols durant la Guerra Civil i la Dictadura.

Article 3. Declaració d'il·legimitat.

1. Es declara la il·legimitat dels tribunals, jurats i qualssevol altres òrgans penals o administratius que, durant la Guerra Civil, s'hagen constituït per a imposar, per motius polítics, ideològics o de creença religiosa, condemnes o sancions de caràcter personal, així com la de les seues resolucions.

2. Per ser contraris al dret i vulnerar les més elementals exigències del dret a un juí just, es declara en tot cas la il·legimitat del Tribunal de Repressió de la Maçoneria i el Comunisme, el Tribunal d'Orde Públic, així com els tribunals de responsabilitats polítiques i consells de guerra constituïts per motius polítics, ideològics o de creença religiosa d'acord amb el que disposa l'article 2 de la present llei.

3. Igualment, es declaren il·legítimes, per vicis de forma i fons, les condemnes i sancions dictades per motius polítics, ideològics o de creença per qualssevol tribunals o òrgans penals o administratius durant la Dictadura contra els qui van defensar la legalitat institucio-

nal anterior, van pretendre el restabliment d'un règim democràtic a Espanya o van intentar viure d'acord amb opcions emparades per drets i llibertats hui reconeguts per la Constitució.

Article 4. Declaració de reparació i reconeixement personal.

1. Es reconeix el dret a obtindre una declaració de reparació i reconeixement personal als qui durant la Guerra Civil i la Dictadura van patir els efectes de les resolucions a què es referixen els articles anteriors.

Este dret és plenament compatible amb els altres drets i mesures reparadores reconegudes en normes anteriors, així com amb l'exercici de les accions a qui pertoque davant dels tribunals de justícia.

2. Tindrà dret a sol·licitar la declaració les persones afectades i, en cas que estes hagen mort, el cònjuge o persona lligada per anàloga relació d'afectivitat, els seus ascendents, els seus descendents i els seus col·laterals fins al segon grau.

3. Així mateix, podran sol·licitar la declaració les institucions públiques, amb l'acord previ del seu òrgan col·legiat de govern, respecte dels qui, no tenint cònjuge o familiars mencionats en l'apartat anterior, hi hagen exercit càrrec o activitat rellevant.

4. Les persones o institucions previstes en els apartats anteriors podran sol·licitar al Ministeri de Justícia l'expedició de la declaració. Amb este fi, podran aportar tota la documentació que sobre els fets o el procediment que estiga en el seu poder, així com tots aquells antecedents que es consideren oportuns.

5. La declaració a què es referix esta llei serà compatible amb qualsevol altra fórmula de reparació prevista en l'ordenament jurídic i no constituirà títol per al reconeixement de responsabilitat patrimonial de l'Estat ni de qualsevol administració pública, ni donarà lloc a efecte, reparació o indemnització d'índole econòmica o professional. El Ministeri de Justícia denegarà l'expedició de la declaració quan no s'ajuste al que disposa esta llei.

Article 5. Millora de les prestacions reconegudes per la Llei 5/1979, de 18 de setembre, sobre reconeixement de pensions, assistència medicofarmacèutica i assistència social a favor de les viudes, fills i la resta de familiars dels espanyols difunts com a conseqüència o en ocasió de la passada Guerra Civil.

1. A fi de completar l'acció protectora establida per la Llei 5/1979, de 18 de setembre, sobre reconeixement de pensions, assistència medicofarmacèutica i assistència social a favor de les viudes, fills i la resta de familiars dels espanyols difunts com a conseqüència o en ocasió de la passada Guerra Civil, es modifiquen les lletres a) i c) del número 2 del seu article primer, que queden redactades com seguix:

«a) Per ferides, malaltia o lesió accidental originades com a conseqüència de la guerra.

c) Com a conseqüència d'actuacions o opinions polítiques i sindicals, quan pugua establir-se, així mateix, una relació de causalitat personal i directa entre la Guerra Civil i la defunció.»

2. Les pensions que es reconeguen a l'empara del que disposa l'apartat anterior tindran efectes econòmics des del primer dia del mes següent a la data d'entrada en vigor de la present llei, i seran aplicables, si és el cas, les normes que regulen la caducitat d'efectes en el règim de classes passives de l'Estat.

Article 6. Import de determinades pensions d'orfandat.

1. La quantia de les pensions d'orfandat a favor d'òrfens no incapacitats majors de vint-i-un anys causades per personal no funcionari a l'empara de les Lleis 5/1979, de 18 de setembre, i 35/1980, de 26 de juny, s'establix en 132,86 euros mensuals.

2. A les pensions d'orfandat a què es referix el present article, els serà aplicable el sistema de complements econòmics vigents i experimentaran les revaloracions que establisquen les lleis de Pressupostos Generals de l'Estat per a cada any.

3. El que disposen els dos apartats anteriors tindrà efectivitat econòmica des del primer dia del mes següent a la data d'entrada en vigor de la present llei, sense perjudi de les normes que sobre caducitat d'efectes regixen en el règim de classes passives de l'Estat.

Article 7. Modificació de l'àmbit d'aplicació de les indemnitzacions a favor dels qui van patir presó com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia.

1. A fi d'incorporar supòsits en el seu dia exclosos de la concessió d'indemnitzacions per temps d'estada a la presó durant la Dictadura, es modifiquen els apartats u i dos de la disposició adicional d'uit de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de Pressupostos Generals de l'Estat per a l'any 1990, que queden redactats com seguix:

«U. Els qui acrediten haver patit privació de llibertat en establiments penitenciaris o en batallons disciplinaris, en qualsevol de les seues modalitats, durant tres anys o més, com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, i tinguen complida l'edat de seixanta anys el 31 de desembre de 1990, tindran dret a percebre per una sola vegada una indemnització d'acord amb l'escala següent:

Tres anys o més de presó: 6.010,12 €.

Per cada tres anys complets addicionals: 1.202,02 €.

Dos. Si el causant del dret a esta indemnització ha mort, i el 31 de desembre de 1990 ha pogut tindre complits seixanta anys d'edat tindrà dret a la indemnització el cònjuge supervivent, que siga pensionista de viudetat per esta causa o que, inclús no tenint esta condició, acredite ser cònjuge viudo del causant.»

2. S'afigen un apartat dos bis i un apartat set a la disposició adicional d'uit de la Llei 4/1990, de 29 de juny, de Pressupostos de l'Estat amb la redacció següent:

«Dos bis. Una indemnització de 9.616,18 € es reconixerà al cònjuge supervivent de qui, havent patit privació de llibertat per temps inferior a tres anys com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, haja sigut condemnat per estos a pena de mort efectivament executada i no haja vist reconeguda a favor seu, per esta circumstància, pensió o indemnització a càrrec d'algun dels sistemes públics de protecció social.»

«Set. Els qui es consideren amb dret als beneficis establits en els apartats u i dos anteriors, ja siguen els mateixos causants o els seus cònjuges supervivents o pensionistes de viudetat per esta causa, hauran de sol·licitar-los expressament davant de l'esmentada direcció general de costos de personal i pensions públiques.»

Article 8. *Tributació en l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques de les indemnitzacions a favor dels qui van patir privació de llibertat com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia.*

Amb efectes des de l'1 de gener de 2005, s'afegiu una nova lletra u) a l'article 7 del Text Refós de la Llei de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques, aprovat pel Reial Decret Legislatiu 3/2004, de 5 de març, que quedarà redactada de la manera següent:

«u) Les indemnitzacions previstes en la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per a compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia.»

Article 9. *Ajudes per a compensar la càrrega tributària de les indemnitzacions percebudes des de l'1 de gener de 1999 per privació de llibertat com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia.*

1. Les persones que hagen percebut des de l'1 de gener de 1999 fins a la data d'entrada en vigor de la present llei les indemnitzacions previstes en la legislació de l'Estat i de les comunitats autònomes per a compensar la privació de llibertat en establiments penitenciaris com a conseqüència dels supòsits previstos en la Llei 46/1977, de 15 d'octubre, d'Amnistia, podran sol·licitar, en la forma i els terminis que es determinen, l'abonament d'una ajuda quantificada en el 15 per cent de les quantitats que, per este concepte, hagen consignat en la declaració de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques de cada un dels dits períodes impositius.

2. Si les persones a què es referix l'apartat 1 anterior han mort, el dret a l'ajuda correspondrà als seus hereus, que podran sol·licitar-la.

3. Les ajudes percebudes en virtut del que disposa el present article estaran exemptes de l'Impost sobre la Renda de les Persones Físiques.

4. Per orde del ministre d'Economia i Hisenda es determinarà el procediment, les condicions per a la seua obtenció i l'òrgan competent per al reconeixement i l'abonament d'esta ajuda.

Article 10. *Reconeixement a favor de persones mortes en defensa de la democràcia durant el període comprès entre l'1 de gener de 1968 i el 6 d'octubre de 1977.*

1. En atenció a les circumstàncies excepcionals que van concórrer en la seua mort, es reconeix el dret a una indemnització, per una quantia de 135.000 €, als beneficiaris d'aquells que van morir durant el període comprès entre l'1 de gener de 1968 i el 6 d'octubre de 1977, en defensa i reivindicació de les llibertats i els drets democràtics.

2. Seran beneficiaris de la indemnització a què es referix l'apartat primer d'este article els fills i el cònjuge de la persona morta, si no està separat legalment ni en procés de separació o nul·litat matrimonial, o la persona que haja conviscut amb ella de manera permanent amb anàloga relació d'afectivitat a la del cònjuge durant, almenys, els dos anys immediatament anteriors al moment de la defunció, llevat que hagen tingut descendència en comú, i en este cas, serà suficient la mera convivència.

Subsidiàriament, si no existixen els anteriors, seran beneficiaris, per orde successiu i exclouent, els pares, els néts, els germans de la persona morta i els fills de la

persona convivent, si depenen econòmicament del difunt.

Quan es produísca la concurrència de diverses persones que pertanguen a un grup de què tenen dret a la indemnització, la quantia total màxima es repartirà per parts iguals entre tots els que tinguen dret per la mateixa condició, excepte quan concórreguen el cònjuge o la persona amb anàloga relació afectiva i els fills del difunt, i en este cas, l'ajuda es distribuirà al 50 per cent entre el cònjuge o la persona amb anàloga relació d'afectivitat i el conjunt dels fills.

3. Serà procedent l'abonament de la indemnització, sempre que pels mateixos fets no s'haja rebut indemnització o cap compensació econòmica o, si s'ha rebut, siga de quantia inferior a la determinada en este article.

4. El Govern, mitjançant un reial decret, determinarà les condicions i el procediment per a la concessió de la indemnització prevista en este article.

5. Els beneficiaris de la indemnització establida en este article disposaran del termini d'un any, a comptar de l'entrada en vigor del reial decret a què es referix l'apartat anterior, per a presentar la seua sol·licitud davant de la comissió en este mencionada.

Article 11. *Col·laboració de les administracions públiques amb els particulars per a la localització i identificació de víctimes.*

1. Les administracions públiques, en el marc de les seues competències, facilitaran als descendents directes de les víctimes que així ho sol·liciten les activitats d'indagació, localització i identificació de les persones desaparegudes violentament durant la Guerra Civil o la repressió política posterior i el parador de les quals s'ignore. El que preveu el paràgraf anterior podrà aplicar-se respecte de les entitats que, constituïdes abans de l'1 de juny de 2004, incloguen el desenrotllament d'estes activitats entre els seus fins.

2. L'Administració general de l'Estat elaborarà plans de treball i establirà subvencions per a sufragar despeses derivades de les activitats previstes en este article.

Article 12. *Mesures per a la identificació i localització de víctimes.*

1. El Govern, en col·laboració amb totes les administracions públiques, elaborarà un protocol d'actuació científica i multidisciplinària que assegure la col·laboració institucional i una adequada intervenció en les exhumacions. Així mateix, concertarà els convenis de col·laboració oportuns per a subvencionar les entitats socials que participen en els treballs.

2. Les administracions públiques elaboraran i posaran a disposició de tots els interessats, dins del seu respectiu àmbit territorial, mapes en els quals consten els terrenys on es localitzen les restes de les persones a què es referix l'article anterior, incloent-hi tota la informació complementària disponible sobre estos.

El Govern determinarà el procediment i elaborarà un mapa integrat que compregua tot el territori espanyol, que serà accessible per a tots els ciutadans interessats i al qual s'incorporaran les dades que hauran de ser remeses per les distintes administracions públiques competents.

Les àrees incloses en els mapes seran objecte d'especial preservació pels seus titulars, en els termes que reglamentàriament s'establisquen. Així mateix, els poders públics competents adoptaran mesures orientades a la seua adequada preservació.

Article 13. Autoritzacions administratives per a activitats de localització i identificació.

1. Les administracions públiques competents autoritzaran les tasques de prospecció encaminades a la localització de restes de les víctimes mencionades en l'apartat 1 de l'article 11, d'acord amb la normativa sobre patrimoni històric i el protocol d'actuació que aprobe el Govern. Les troballes es posaran immediatament en coneixement de les autoritats administratives i judicials competents.

2. Les administracions públiques, en l'exercici de les seues competències, establiran el procediment i les condicions en què els descendents directes de les víctimes mencionades en l'apartat 1 de l'article 11, o les entitats que actuen en nom seu, puguen recuperar les restes soterrades en les fosses corresponents, per a la seua identificació i eventual trasllat a un altre lloc.

3. En tot cas, l'exhumació se sotmetrà a autorització administrativa per part de l'autoritat competent, en la qual haurà de ponderar-se l'existència d'oposició per qualsevol dels descendents directes de les persones les restes de les quals hagen de ser traslladades. A este efecte, i amb caràcter previ a la corresponent resolució, l'administració competent haurà de donar adequada publicitat a les sol·licituds presentades, i comunicarà en tot cas la seua existència a l'Administració general de l'Estat per a la seua inclusió en el mapa mencionat en l'apartat primer de l'article anterior.

4. Les restes que hagen sigut objecte de trasllat i no siguen reclamades seran inhumades en el cementeri corresponent al terme municipal en què es troben.

Article 14. Accés als terrenys afectats per treballs de localització i identificació.

1. La realització de les activitats de localització i eventual identificació o trasllat de les restes de les persones mencionades en l'apartat 1 de l'article 13 es constituïx com a fi d'utilitat pública i d'interés social, a l'efecte de permetre, si és el cas, i d'acord amb els articles 108 a 119 de la Llei d'Expropiació Forçosa, l'ocupació temporal dels terrenys on hagen de realitzar-se.

2. Per a les activitats determinades en l'apartat anterior, les autoritats competents autoritzaran, excepte causa justificada d'interés públic, l'ocupació temporal dels terrenys de titularitat pública.

3. En cas de terrenys de titularitat privada, els descendents, o les organitzacions legitimades, d'acord amb l'apartat anterior, hauran de sol·licitar el consentiment dels titulars de drets afectats sobre els terrenys en què es troben les restes. Si no s'obté el dit consentiment, les administracions públiques podran autoritzar l'ocupació temporal, sempre després de l'audiència dels titulars de drets afectats, amb consideració de les seues al·legacions, i fixant la corresponent indemnització a càrrec dels ocupants.

Article 15. Símbols i monuments públics.

1. Les administracions públiques, en l'exercici de les seues competències, prendran les mesures oportunes per a la retirada d'escuts, insígnies, plaques i altres objectes o mencions commemoratives d'exaltació, personal o col·lectiva, de la sublevació militar, de la Guerra Civil i de la repressió de la Dictadura. Entre estes mesures podrà incloure's la retirada de subvencions o ajudes públiques.

2. El que preveu l'apartat anterior no serà aplicable quan les mencions siguen d'estricta record privat, sense exaltació dels enfrontats, o quan concórreguen raons

artístiques, arquitectòniques o artísticoreligioses protegides per la llei.

3. El Govern col·laborarà amb les comunitats autònomes i les entitats locals en l'elaboració d'un catàleg de vestigis relatius a la Guerra Civil i la Dictadura als efectes previstos en l'apartat anterior.

4. Les administracions públiques podran retirar subvencions o ajudes als propietaris privats que no actuen del mode previst en l'apartat 1 d'este article.

Article 16. El Valle de los Caídos.

1. El Valle de los Caídos es regirà estrictament per les normes aplicables amb caràcter general als llocs de culte i als cementeris públics.

2. En cap lloc del recinte podran dur-se a terme actes de naturalesa política ni exaltadores de la Guerra Civil, dels seus protagonistes o del franquisme.

Article 17. Edificacions i obres realitzades per mitjà de treballs forçosos.

El Govern, en col·laboració amb les altres administracions públiques, elaborarà un cens d'edificacions i obres realitzades per membres dels batallons disciplinaris de soldats treballadors, així com per presoners en camps de concentració, batallons de treballadors i presoners en colònies penitenciàries militaritzades.

Article 18. Concessió de la nacionalitat espanyola als voluntaris integrants de les Brigades Internacionals.

1. A fi de fer efectiu el dret que va reconèixer el Reial Decret 39/1996, de 19 de gener, als voluntaris integrants de les Brigades Internacionals que van participar en la Guerra Civil de 1936 a 1939, no els serà aplicable l'exigència de renúncia a la seua anterior nacionalitat requerida en l'article 23, lletra b, del Codi Civil, pel que fa a l'adquisició per carta de naturalesa de la nacionalitat espanyola.

2. Mitjançant un reial decret aprovat pel Consell de Ministres, es determinaran els requisits i el procediment que s'ha de seguir per a l'adquisició de la nacionalitat espanyola per part de les persones mencionades en l'apartat anterior.

Article 19. Reconeixement a les associacions de víctimes.

Es reconeix la labor de les associacions, fundacions i organitzacions que hagen destacat en la defensa de la dignitat de totes les víctimes de la violència política a què es referix esta llei. El Govern podrà concedir, mitjançant un reial decret, les distincions que considere oportunes a les entitats mencionades.

Article 20. Creació del Centre Documental de la Memòria Històrica i Arxiu General de la Guerra Civil.

1. De conformitat amb el que preveu la Llei 21/2005, de 17 de novembre, es constituïx el Centre Documental de la Memòria Històrica, amb seu a la ciutat de Salamanca.

2. Són funcions del Centre Documental de la Memòria Històrica:

a) Mantindre i desenrotllar l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola, creat per Reial Decret 426/1999, de 12 de març. Amb este fi, i per mitjà del procediment que reglamentàriament es determine, s'integraran en este arxiu tots els documents originals o còpies fidedig-

nes d'estos referits a la Guerra Civil de 1936-1939 i la repressió política subsegüent situats en museus, biblioteques o arxius de titularitat estatal, en els quals quedarà una còpia digitalitzada dels mencionats documents. Així mateix, l'Administració General de l'Estat procedirà a la recopilació dels testimonis orals rellevants, vinculats a l'indicat període històric, per a la seua remissió i integració en l'Arxiu General.

b) Recuperar, reunir, organitzar i posar a disposició dels interessats els fons documentals i les fonts secundàries que puguen resultar d'interés per a l'estudi de la Guerra Civil, la Dictadura franquista, la resistència guerrillera contra esta, l'exili, l'internament d'espanyols en camps de concentració durant la Segona Guerra Mundial i la Transició.

c) Fomentar la investigació històrica sobre la Guerra Civil, el franquisme, l'exili i la Transició, i contribuir a la difusió dels seus resultats.

d) Impulsar la difusió dels fons del centre, i facilitar la participació activa dels usuaris i de les seues organitzacions representatives.

e) Atorgar ajudes als investigadors, per mitjà de premis i beques, perquè continuen desenrotllant la seua labor acadèmica i d'investigació sobre la Guerra Civil i la Dictadura.

f) Reunir i posar a disposició dels interessats informació i documentació sobre processos semblants que han ocorregut en altres països.

3. L'estructura i el funcionament del Centre Documental de la Memòria Històrica s'establirà mitjançant un reial decret acordat en Consell de Ministres.

Article 21. *Adquisició i protecció de documents sobre la Guerra Civil i la Dictadura.*

1. L'Administració General de l'Estat aprovarà, amb caràcter anual i amb la dotació que en cada cas s'establisca en els Pressupostos Generals de l'Estat, un programa de convenis per a l'adquisició de documents referits a la Guerra Civil o a la repressió política subsegüent que estiguen en arxius públics o privats, nacionals o estrangers, ja siguen a versió original o a través de qualsevol instrument que permeta arxivar, conèixer o reproduir paraules, dades o xifres amb fidelitat a l'original. Els mencionats fons documentals s'incorporaran a l'Arxiu General de la Guerra Civil espanyola.

2. De conformitat amb el que disposa la Llei 16/1985, de 25 de juny, de Patrimoni Històric Espanyol, els documents que es troben en poder d'arxius privats i públics relatius a la Guerra Civil i la Dictadura es declaren constitutius del patrimoni documental i bibliogràfic, sense perjudici del que disposa l'article 22.

Article 22. *Dret d'accés als fons dels arxius públics i privats.*

1. A l'efecte del que preveu esta llei, es garanteix el dret d'accés als fons documentals depositats en els arxius públics i l'obtenció de les còpies que se sol·liciten.

2. El que preveu l'apartat anterior serà aplicable, en els seus propis termes, als arxius privats sostinguts, totalment o parcialment, amb fons públics.

3. Els poders públics adoptaran les mesures necessàries per a la protecció, la integritat i catalogació d'estos documents, en particular en els casos de major deteriorament o risc de degradació.

Disposició adicional primera. *Adequació de l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola.*

S'autoritza el Govern perquè duga a terme les accions necessàries amb vista a organitzar i reestructurar l'Arxiu General de la Guerra Civil Espanyola.

Disposició adicional segona.

Les previsions contingudes en la present llei són compatibles amb l'exercici de les accions i l'accés als procediments judicials ordinaris i extraordinaris establits en les lleis o en els tractats i convenis internacionals subscrits per Espanya.

Disposició adicional tercera. *Marc institucional.*

En el termini d'un any a partir de l'entrada en vigor d'esta llei, el Govern establirà el marc institucional que impulse les polítiques públiques relatives a la conservació i el foment de la memòria democràtica.

Disposició adicional quarta. *S'habilita el Govern per al reconeixement d'indemnitzacions extraordinàries.*

1. S'autoritza el Govern perquè, en el termini de 6 mesos, mitjançant un reial decret, determine l'abast, les condicions i el procediment per a la concessió d'indemnitzacions extraordinàries a favor dels qui hagen patit lesions incapacitants per fets i en les circumstàncies i amb les condicions a què es referix l'apartat u de l'article 10 de la present llei.

2. Procedirà el reconeixement de les indemnitzacions previstes en esta disposició, sempre que pels mateixos fets no s'haja rebut indemnització o compensació econòmica a càrrec d'algun dels sistemes públics de protecció social.

3. Les indemnitzacions establides en esta disposició s'abonaran directament als mateixos incapacitats i seran intransferibles.

Disposició adicional quinta.

A l'efecte de l'aplicació de la Llei 37/1984, de 22 d'octubre, el personal de la Marina Mercant que va ser incorporat a l'exèrcit republicà des del 18 de juliol de 1936 es considerarà inclòs en el Decret de 13 de març de 1937, que establia la incorporació a la reserva naval; el Decret de 12 de juny de 1937, que aplicava l'anterior i fixava l'ingrés i l'escalafó en l'esmentada reserva; i l'orde circular de 10 d'octubre de 1937, que aprova el reglament del mencionat l'escalafó en desplegament dels anteriors. Serà procedent l'abonament de la pensió corresponent sempre que, pel mateix supòsit, no s'haja rebut cap compensació econòmica, o, si s'ha rebut, siga de quantia inferior a la que s'ha determinat en les mencionades disposicions.

Disposició adicional sexta.

La fundació gestora d'El Valle de los Caídos inclourà entre els seus objectius honrar i rehabilitar la memòria de totes les persones mortes a conseqüència de la Guerra Civil de 1936-1939, i de la repressió política que la va seguir a fi d'aprofundir en el coneixement d'este període històric i dels valors constitucionals. Així mateix, fomentarà les aspiracions de reconciliació i convivència que hi ha a la nostra societat. Tot això amb plena subjecció del que disposa l'article 16.

Disposició addicional setètima. *Adquisició de la nacionalitat espanyola.*

1. Les persones el pare o la mare de les quals haja sigut originàriament espanyol, podran optar a la nacionalitat espanyola d'origen si formalitzen la seua declaració en el termini de dos anys des de l'entrada en vigor de la present disposició addicional. El dit termini podrà ser prorrogat per acord del Consell de Ministres fins al límit d'un any.

2. Este dret també es reconeixerà als néts dels qui van perdre o hagueren de renunciar a la nacionalitat espanyola com a conseqüència de l'exili.

Disposició addicional octava. *Accés a la consulta dels llibres d'actes de defuncions dels registres civils.*

El Govern, a través del Ministeri de Justícia, quan siga necessari per a complir les previsions d'esta llei, dictarà les disposicions necessàries per a facilitar l'accés a la consulta dels llibres de les actes de defuncions dels registres civils dependents de la Direcció General dels Registres i del Notariat.

Disposició derogatòria.

En congruència amb el que estableix el punt 3 de la disposició derogatòria de la Constitució, es declaren expressament derogats el Ban de Guerra de 28 de juliol de 1936, de la Junta de Defensa Nacional aprovat per Decret número 79; el Ban de 31 d'agost de 1936 i, especialment, el Decret del general Franco, número 55, de l'1 de novembre de 1936; les Lleis de Seguretat de l'Estat, de 12 de juliol de 1940 i 29 de març de 1941, de reforma del Codi Penal dels delictes contra la seguretat de l'Estat; la Llei de 2 de març de 1943, de modificació del delictes de rebel·lió militar; el Decret Llei de 18 d'abril de 1947, sobre rebel·lió militar i banditatge i terrorisme, i les Lleis 42/1971 i 44/1971, de reforma del Codi de Justícia Militar; les Lleis de 9 de febrer de 1939, la de 19 de febrer de 1942, sobre responsabilitats polítiques i la Llei de l'1 de març de 1940, sobre repressió de la maçoneria i el comunisme; la Llei de 30 de juliol de 1959, d'Orde Públic, i la Llei 15/1963, creadora del Tribunal d'Orde Públic.

Disposició final primera. *Habilitació per al desplegament.*

S'habilita el Govern i els seus membres, en l'àmbit de les seues respectives competències, per a dictar totes les disposicions que siguen necessàries per al desplegament i l'aplicació del que estableix esta llei.

Disposició final segona. *Entrada en vigor.*

La present llei entrarà en vigor l'endemà de ser publicada en el «Boletín Oficial del Estado», a excepció de la disposició addicional setètima, que ho farà al cap d'un any de ser publicada.

Per tant,

Mane a tots els espanyols, particulars i autoritats, que complisquen esta llei i que la facen complir.

Madrid, 26 de desembre de 2007.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO

22297 *CORRECCIÓ d'errors de la Llei Orgànica 13/2007, de 19 de novembre, per a la persecució extraterritorial del tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones. («BOE» 310, de 27-12-2007.)*

Advertit l'error en la publicació de la Llei Orgànica 13/2007, de 19 de novembre, per a la persecució extraterritorial del tràfic il·legal o la immigració clandestina de persones, publicada en el «Boletín Oficial del Estado» suplement en valencià número 7, de 14 de desembre de 2007, es procedix a efectuar l'oportuna rectificació:

En la pàgina 1.037, segona columna, en l'apartat u de l'article segon, pel qual es modifica l'apartat 1 de l'article 313 del Codi Penal, on diu: «... o per un altre país...», ha de dir: ... o a un altre país...».